

یادداشت

حال و آینده این جنگ

تلاش‌ها برای خاتمه جنگ باید با توجه به این مهم نیز باشد که راه همکاری در آینده از پیش بسته نشود و روابط به شکلی جریان‌ناپذیر تخریب نشود. همسایگان در هر حال به هم نیاز دارند. علاوه بر آن، این جنگ در شرایطی به ما تحمیل شد که با ناترازی‌های مزمن مواجه بودیم و در هر حوزه به ده‌ها میلیارد دلار برای بازسازی حداقلی زیرساخت‌ها نیاز داشتیم. اگر اکنون قرار باشد برای مسائلی که برای حال و آینده این ملت اهمیتی فوق‌العاده ندارند، مته به خشخاش بگذاریم، ممکن است صدها میلیارد دلار دیگر نیز برای بازسازی خسارات جنگ روی دست‌مان بماند.

کجای این جنگ ایستاده‌ایم؟

چنان‌که اگر نگاهی به آخرین گزارش مرکز آمار ایران از وضعیت تورم در کشورمان بیندازیم، به‌خوبی روشن می‌شود که تاب‌آوری اقتصاد و زندگی و معیشت مردم به نقاط هشداردهنده‌ای رسیده است که نادیده‌گرفتن آن جز به تشدید بحران‌ها و تبدیل دستاوردهای آن به مصائب و سختی‌های احتمالی منجر نخواهد شد. چنان‌که طبق گزارش مرکز آمار تورم یک‌ساله منتهی به اسفندماه به ۵۰٫۶ درصد، نقطه به نقطه ۷۱٫۶ درصد و تورم ماهانه ۵٫۶ درصد رسیده است. در این میان تورم ماهانه خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها ۸٫۶ درصد و تورم نقطه‌ای این گروه ۱۱۲ درصد بوده که مجموعاً در تاریخ معاصر میهنمان سابقه نداشته است. فضای تورمی که با تداوم فضای جنگی بنا بر تمامی برآوردهای کارشناسی تشدید شده و از یک سو به سبب ایجاد نااطمینانی و تعمیق افق پیش‌بینی‌ناپذیری و ریسک امنیتی در سطوح مختلف خانوار، بنگاه و دولت، امکان تصمیم‌گیری‌های میان و بلندمدت را از تصمیم‌گیران سلب می‌کند و از سوی دیگر با افزایش هزینه‌های دولت به‌ویژه در حوزه‌های نظامی و امنیتی و افزایش حمایت‌های بارانه‌ای برای تأمین حداقل‌های زندگی طبقات مختلف به‌ویژه طبقات فقیر و ناب‌خوردار از طریق چاپ پول و استقراض و پیشخورکردن منابع موجود، کسری بودجه افزایش و ماشین تورم با سرعت بیشتری به تخریب اقتصاد و له‌کردن مردم خواهد پرداخت. این البته به غیر از خسارات بزرگی است که به زیرساخت‌ها و گسست در زنجیره‌های تأمین و تولید و توزیع و... وارد و سبب کاهش عرضه و کمبود کالا می‌شود که توقف فعالیت یک بنگاه صنعتی فقط توقف فعالیت یک بنگاه نیست، بلکه ضربه به شبکه‌ای از تأمین‌کنندگان، نیروی کار و بازارهای مرتبط است.

بر کسانی که در خارج از کشور بر سر طبل جنگ می‌کوبند و به‌جای محکوم‌کردن تجاوز و تجاوزگران به‌واسطه گشته‌شدن هم‌وطنان و نابودی زیرساخت‌هایی مانند پل، کارخانه، مراکز درمانی، بیمارستانی، مدارس، دانشگاه‌ها و نابودشدن خانه و اموال مردم و... توبیخ را در زمین ایران می‌اندازند، حرجی نیست که رؤیای قدرت و توهم ثروت و... دارند اما سخن با کسانی است که داخل که با نگاهی کوتاه‌مدت، ارزیابی درستی از میزان تاب‌آوری اقتصادی و اجتماعی این مردم ندارند و خیالآشтан دوام و بقای این سرزمین را با خطراتی بس جدی مواجه می‌کند.

جامعه ایران از زخم‌های عمیقی در رنج است و در فضای تعلیق به سر می‌برد؛ از فقر گسترده و پیش‌رونده‌ای که همچون خوره جسم و جان انسان ایرانی را می‌تراشد و حداقل یک‌سوم آنان را به زیر خط فقر رانده است تا حاشیه‌نشینی، اعتیاد، شاغلان فقیر و تحصیل‌کردگان بی‌کار و مهاجرت نخبگان و کارآفرینان و...؛ جامعه‌ای که در افق کوتاه‌مدت زندگی می‌کند و تصمیم‌گیری‌ها در آن به تعویق می‌افتد و کنش‌ها نیمه‌تمام باقی می‌مانند، «وضعیتی که در آن نه‌تنها هنجارها تضعیف شده‌اند، بلکه افق‌های آینده نیز دچار انسداد یا ابهام شده‌اند... جنگ هم به‌مثابه یک شتاب‌دهنده عمل می‌کند... و در نبود اعتماد پایدار و نهادهای کارآمد صرفاً همبستگی می‌تواند را شکل می‌دهد» (زندگی در تعلیق- دنیای اقتصاد- ۱۴۰۵/۱/۱۶). اقیانم این زخم‌های ناسور هرچند به امنیتی نظامی و دفاعی نیاز اساسی دارد، اما از ابعدادی وسیع‌تر به امنیت، آرامش و ترسیم افق مشترک مبتنی بر توازن منافع و مشارکت همه بازیگران بر بستر بازسازی اعتماد و تقویت نهادهای و شکودن فضاهای گفت‌وگو نیازمند است که شوق زیستن، امکان کار، سرمایه‌گذاری و تعاملات خارجی و... را فراهم آورد.

نمی‌دانیم در کدام لحظه این جنگ قرار داریم؛ ابتدا، میانه یا انتهای آن -که البته آرزونمید آخرین روز آن باشد- اما باید بدانیم در کجای آن ایستاده‌ایم؛ در صف صلح‌طلبان، توسعه‌گرایان و ترقی‌خواهان ایران یا جنگ‌طلبان و صلح‌ستیزانی که از قیل این مردم و سرزمین و آرمان‌ها و ارزش‌های دینی و ملی آن، منافع حقیر فردی و گروهی خود را می‌جویند که افسوس که هیچ صیادی در جوّی حقیری که به گودال می‌ریزد مرواریدی صید نخواهد کرد؟

مقدمه‌ای در شناخت تحولات جنگ رمضان و تبیینی در ستایش ملت بزرگ ایران

بنای تطویل نبود، ولی شد؛ سربازان از جان گذشته اگر آمادگی نداشتند، اسرائیل و آمریکا و کشورهایی در غرب و منطقه ایران را شخم می‌زدند، چپاول، تحقیر، ویران و ناامن می‌کردند و اجانب با منافع متناقض، رجاله‌های دست‌آموز خود را در اینجا و آنجا و

بر اریکه می‌نشاندند. آثارشّی، درگیری، جنگ داخلی و سرانجام تجزیه در برنامه بود! پس درود و هزاران سپاس بر قهرمانانی که حماسه آفریدند! از زاویه دیگر، اگر این ملت زنده و پاینده به درایت ضرورت حضور در خیابان و میادین را درنمی‌یافت و در سراسر ایران این هوشیاری را پاس نمی‌داشت، شهرها بی‌قرار، امنیت نقص و سلب، رویارویی‌ها قاعده و... بوق های بیگانگان و مزدوران خودفروخته در مقام راهنما و بلد راه و... خدا را سپاس که نشد! می‌خواهم بگویم آنچه کار را به سرانجام رساند، این مردم دانا و اراده و جانبازی زن و مرد و پیر و جوان و کودک بود و پاداش آن همین بازشناسی، همین آشتی در این زمینه نیز بسیار می‌توان گفت که بماند به مجالش دو نکته دیگر بگویم و تمام.

الف- پس از فروش مردمی در جنگ ۱۲روزه، امیدهای فراوانی برای بالندگی ایران به وجود آمد، اما چندان دوام نیافت و پاره‌ای که فراموش شد. این بار دستاوردهای جنگ و اجتماع و این آشتی و هم‌گرایی ملی بسیار گسترده‌تر و عمیق‌تر از پیش است. توفیق و ان‌شاءالله پیروزی از آن همگان است، باز کسانی به تغافل و... نام شخصی خود بر آن ننهند. ایران می‌تواند با درس‌آموختن از گذشته و به اعتبار نتایج این حماسه ملی، شکوفایی جدیدی را آغاز کند، آیا مقامات برای این تولد آماده‌اند؟

ب- جنگ ویرانگر است. جای خالی از دست رفتگان جان‌سوز است. تبعات این‌همه هراس و بیم تلخ است؛ پس لعنت بر جنگ و بایان آن. با وجود این، دشمنان فاسد و جانپنکار اگر در جبهه‌ها ضعف و در ایستادگی مردم سستی ببینند، هرگز به کمترین‌ها رضایت نخواهند داد، ویران می‌کنند، غارت می‌کنند و تحقیر می‌کنند. این جنگ به درایت باید هرچه زودتر با سربرندی به پایان رسد، این شکفتگی نیازمند آمادگی و هوشیاری همگانی است.

ادامه از صفحه اول

ادامه از صفحه اول

محمدحسین موسوی؛ بامداد روز دوشنبه، هفدهم فروردین، غرب تهران لرزید؛ جایی نزدیک به میدان آزادی، هدف، بخشی از دانشگاه صنعتی شریف بود؛ جایی که موشک‌ها به تعدادی از ساختمان‌های این دانشگاه اصابت کرده و منجر به تخریب‌های زیادی شد. این اتفاق در سی‌وهشتمین روز جنگ رخ داد.

براساس گزارش‌های رسیده و حضور خبرنگار «شرق» در محل، بر اثر اصابت موشک با موشک‌ها که تعدادش مشخص نیست، دانشگاه شریف انفجارهای متعددی داشته است؛ دانشکده مهندسی برق، دانشکده عمران، پژوهشکده نانو و محیط زیست، مرکز محاسباتی و پردازش گرافیکی، پژوهشکده شهید رضایی و چند ساختمان اداری دیگر آسیب دیده‌اند؛ مکان‌هایی که جزء مهم‌ترین مراکز علمی کشور و زیربنایی است و آن را «بانک داده‌های هوش مصنوعی ایران» می‌دانند. در این حمله جز آسیب به محوطه دانشگاه، «پست گاز» منطقه ۹ تهران نیز آسیب دیده است. «محسن دودانگه»، شهردار منطقه ۹ تهران، اعلام کرده: «پس از انفجار، تیم‌های ارزیاب بلافاصله در محل حاضر شده و بخشی از منازل مسکونی به علت نشست گاز و آوار تخلیه شدند. در حال حاضر گاز مهار شده و عوامل امدادی و بحران در حال بررسی زیرساخت‌های شرکت گاز هستند». «دانشگاه شریف» پنجمین دانشگاهی است که در ۳۸ روز گذشته از ابتدای جنگ، مورد حمله قرار گرفته است؛ پیش از این «دانشگاه شهید بهشتی»، «دانشگاه صنعتی اصفهان»، «دانشگاه خلیج فارس بوشهر» و «دانشگاه علم و صنعت تهران» مورد اصابت موشک قرار گرفته‌اند. «حسین سیمایی‌صراف»، وزیر علوم، ۱۵ فروردین در حاشیه بازدید از دانشگاه شهید بهشتی اعلام کرده تا به حال ۳۰ مرکز علمی مورد حمله قرار گرفته؛ حملاتی که طبق اسناد بین‌المللی مصادق جنایت جنگی است.

انفجار، نشت گاز و غبار غلیظ

در حاشیه کنارگذر «خیابان آزادی» کارگران شرکت گاز در حال آواربرداری از پست گازی هستند که در دانشگاه قرار گرفته است. آوار ساختمان به خیابان ریخته و مردم در حال گذر نگاهی به آوارها می‌اندازند؛ به ستون‌های کج و دیوارهای فرو ریخته. در پشت ساختمانی که تخریب شده، ساختمان آجری دیگری وجود دارد که شیشه‌ها و نمای آن آسیب دیده و در کنار آن نیز ساختمان سفیدی ترک برداشته است. در فضای روبه‌روی سردر دانشگاه شریف نیز تکه‌آجرهایی هست که می‌گویند از تزیینات و نمای جلوی در بوده‌اند. در کنار سردر، مسجدی بزرگ قرار دارد؛ «مسجد دانشگاه شریف» که در این سال‌ها میزبان برنامه‌های مهمی

ادامه از صفحه ۳

آکسیوس ادعا کرده بود پل به این دلیل مورد حمله قرار گرفته است که محل تردد نظامی‌ها بوده است. این ادعا اما از سوی معاون وزیر راه و شهرسازی تکذیب می‌شود و توضیح می‌دهد: «این پل مطلقاً کاربرد نظامی نداشت و به منظور حل مشکل ترافیکی ۱۷ استان شمال غربی با تهران و شرق کشور طراحی و اجرا شده بود. ما هم واقعاً نمی‌دانیم چرا به پل حمله شد؟ این پل هنوز راه‌اندازی نشده و زیر بار ترافیک نرفته بود». مردم منطقه هم به چشم‌انداز پل اشاره کرده و می‌گویند این پل در تیررس محله زندگی آنهاست و این ادعا درست نیست.

ابوالفضل رحمانی، مدیر اجرایی پروژه کنارگذر شمالی کرچ هم به «شرق» توضیح می‌دهد: «از هفت پایه پل B۱ کرچ شش پایه در حمله دشمن آسیب جدی دیده و مجموعاً ۶۰ درصد پل دچار آسیب شده است».

او تأکید می‌کند: «ارزیابی‌های خسارات پل ارزیابی اولیه است و هنوز نمی‌دانیم که پایه پل دچار تاب‌دیدگی شده است یا نه که اگر این اتفاق رخ داده باشد خسارت جدی‌تر است و سکین‌تر است». بنا به گفته رحمانی برآورد اولیه خسارت پل حدود پنج هزار میلیارد تومان است. دیروز فرزانه صادق، وزیر راه و شهرسازی، برای سرکشی به پل آمد.

بوده است. شیشه‌های مسجد ریخته است و بنرهایی که اطراف کنبد بود، افتاده‌اند. چند آجر نیز از مسجد به زمین افتاده که عابران آنها را به گوشه فضای سبز روبه‌رو انداخته‌اند. بانک‌ها و مغازه‌های اطراف دانشگاه تعطیل کرده‌اند؛ فقط یک لاستیک‌فروشی باز است و یک مشتری در حال خرید لاستیک، فروشنده می‌گوید: «از اول صبح برق داشتیم اما مدام صدای آواربرداری می‌آید». او با دست به فروشگاه خدمات خودروی کناری اشاره می‌کند؛ مکانی که جز در اصلی آن، کرکره پنجره‌ها و تعمیرگاه‌هایش پایین است: «شانس آوردند که کرکره‌هایشان پایین بود وگرنه دیشب موج انفجار به خودروهای نمایشگاهی آنها صدمه زیادی می‌زد». روبه‌روی تعمیرگاه در آن سمت خیابان، ساختمانی با نمایی قدیمی قرار دارد؛ ساختمانی اداری که چند دفتر مرتبط با شرکت‌هایی در آن قرار گرفته است.

مردی در حال خروج از ساختمان است؛ او در یکی از دفاتر این ساختمان کار می‌کند و دیشب هنگام حمله در دفتر بوده است: «من از شنبه که دفتر باز شده، به دلیل مسافت زیاد تا خانه‌ام که در کرچ است، شب‌ها همین‌جا می‌خوابم. سروصدای انفجار همیشه بود، اما دیشب بسیار وحشتناک‌تر از شب‌های قبل بود». او می‌گوید دیشب نزدیک ساعت سه صبح بود که حمله کردند: «اول صدای هواپیما آمد، فکر کردم مثل همیشه هواپیماها در حال ردشدن هستند، اما چند ثانیه بعد صدای سوت موشک آمد و ناگهان تمام ساختمان لرزید». بعد از صدای انفجار مهیب اول، چند انفجار کوچک دیگر نیز اتفاق افتاد و بعد صدای ممتد سوت نزدیک به ۲۰ دقیقه ادامه داشت؛ سوتی که صبح معلوم شد گویی صدای نشست گاز بوده است: «من اول شوکرزده بودم. بعد توانستم در تاریکی کشش‌هایم را پیدا کنم و بیرون بروم. صدای انفجار دوم که آمد در راهرو بودم و همان‌جا نیز ماندم؛ چون فکر می‌کردم صدای سوت مربوط به جنگنده است و الان دوباره خواهد زد. اما وقتی صدای آژیر پلیس و خودروهای آتش‌نشانی آمد، کمی احساس امنیت کردم و از ساختمان خارج شدم». او وقتی از ساختمان خارج شد، با بوی تند دود و گردوغباری خفک‌کننده مواجه شد: «به خیابان کناری رفتم. مأموران در حال بستن کل خیابان آزادی بودند و دود و گردوغباری غلیظ در هوا وجود داشت. در کوچه نیز پر بود از همسایه‌هایی که از ترس ریزش ساختمان از خانه‌های خود خارج شده بودند». بعد از ساعتی، کم‌کم شرایط کنترل شد و افرادی که خانه‌هایشان آسیب ندیده بود، به خانه بازگشتند و برخی مثل او نیز با خودرو به سمت خانه دوستان و آشنایان رفتند.

باراندوه بر شانه «پل ایران»

صادق درباره اهمیت پل ایران توضیح داد: «این پل افزون بر ویژگی‌های مهندسی، با بهره‌برداری از آن تسهیل‌کننده رفت‌وآمد ملی می‌توانست باشد و ترافیک عبوری از شرق و مرکز به شمال، شمال غرب و غرب کشور را در اوج تردد از ۶۰ هزار تا ۲۰۰ هزار خودرو در روز را می‌توانست تنظیم کند». وزیر راه و شهرسازی با اشاره به نزدیک‌بودن زمان افتتاح پل B۱ کنار گذر شمالی کرچ گفت: «این پروژه در همه روزهای جنگ فعال بود و به شرکت ساخت اعلام کرده بودم که زمان استقرار پل روی اتوبان فرا رسیده تا برای مردم مزاحمت کمتری ایجاد شود، اما این هجمه نظامی اجازه نداد افتتاح در موعده مقرر انجام شود».

وزیر راه و شهرسازی درباره میزان خسارات به پل‌ها و زیرساخت‌های ارتباطی کشور در جنگ به «شرق» توضیح داد: «تاکسون پل B۱ کرچ مهم‌ترین پلی است که در جنگ تخریب شده و خساراتی به برخی آزادراه‌ها و بزرگراه‌های کشور وارد شده است که هنوز ارزیابی دقیقی از میزان خسارت به راه‌های ارتباطی وجود ندارد».

مباران این پل در شرایطی رخ می‌دهد که ترافیک سنگین در جاده‌های شمال کشور، صرف‌نظر از رفاهی که از مسافران این مسیرها سلب می‌کند، بر اقتصادی گرافی

گزارش میدانی «شرق» از اصابت موشک به تعدادی از ساختمان‌های دانشگاه صنعتی شریف

شلیک به «شریف»

در حمله روز گذشته دانشکده‌های مهندسی برق و عمران، پژوهشکده نانوو محیط زیست، مرکز محاسباتی و پردازش گرافیکی، «پژوهشکده شهید رضایی» و چند ساختمان اداری دیگر آسیب دیدند

روند بازسازی به‌زودی شروع می‌شود

«مسعود تجریشی»، رئیس دانشگاه شریف، صبح دیروز در پیامی تصویری با تأیید حمله به دانشگاه گفت: «یک نهاد علمی که مأموریت آن گسترش فرهنگ و علم است، هدف چنین اقدامات ددمشانه‌ای قرار گرفته و این رفتار نشان‌دهنده دشمنی با پیشرفت علمی کشور است». او تأکید کرد روند بازسازی دانشگاه به‌زودی آغاز خواهد شد: «در نهاد علم و فرهنگ، بازسازی بخش‌های آسیب‌دیده را در دستور کار قرار خواهیم داد و این مسیر با جدیت دنبال می‌شود». متاثر از این حمله، زیرساخت‌های آموزشی و پژوهشی دانشگاه صنعتی شریف نیز دچار اختلال جدی شده‌اند و کلاس‌های این دانشگاه در روز هفدهم فروردین تعطیل شدند و هنوز نیز خبری از بازگشایی سامانه‌های آموزشی و برقراری کلاس‌های مجازی در روزهای آتی منتشر نشده است.

«حسین افشین»، معاون علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌نیشان رئیس‌جمهور، در بازدید از دانشگاه شریف با اشاره به حمله انجام‌شده

به مرکز گرافیکی دانشگاه شریف که به‌تازگی تجهیز شده بود، گفت: «دشمن درصد تخریب زیرساخت‌های علمی و تحقیقاتی ماست. این فقط ویرانی ساختمان‌ها نیست، تلاش‌هایی برای ترور دانشمندان و ضربه‌زدن به مغزهای متفکر کشور نیز در جریان است. اما علم و دانش در خاک ایران ریشه دوانده است و هیچ بمباران و تهدیدی نمی‌تواند آن را نابود کند». او تأکید کرد علم میراث جاودانه‌ای است که با بمب و موشک از بین نمی‌رود: «هر دیواری ویران شود، هر آزمایشگاهی منهدم شود، امید و جست‌وجوی دانش همچنان پابرجاست و به نسل‌های آینده منتقل خواهد شد. علم، میراث جاودانه‌ای است که هیچ بمب، هیچ تهدید و هیچ دشمنی نمی‌تواند آن را از قلب ایران بیرون کند».

خبرخوان

اصابت مستقیم ۳ موشک به توفیق دارو

المناء، رئیس سازمان غذا و دارو با اعلام خودکفایی نظام سلامت کشور در تأمین دارو و تجهیزات پزشکی در شرایط بحرانی گفت: خوشبختانه فعلاً نیازی به حضور پزشکان خارجی در ایران نیست. مهدی بیرصالحی با اشاره به ارسال کمک‌هایی از سوی برخی کشورها در حوزه دارو و تجهیزات، گفت: «بعضی کشورهای دیگر نیز اعلام آمادگی کرده‌اند. ما از این کمک‌ها استقبال می‌کنیم، اما تأکید می‌کنم که نظام سلامت کشور این توانمندی را دارد که دارو و تجهیزات خود را در سخت‌ترین شرایط نیز تأمین کند». بیرصالحی در پاسخ به پرسشی درباره آماده‌باش مراکز درمانی و اعزام نیرو از تهران به شهرستان‌ها افزود: «از روز اول هجمه، آماده‌باش به تمام بیمارستان‌ها و مراکز درمانی اعلام شده است. جابه‌جایی نیروها برای نقاط نیازمند پیش‌بینی شده، اما خوشبختانه تا امروز هر استانی خودش توانسته نیازهایش را تأمین کند و نیازی به اعزام نیرو نبوده است». معاون وزیر بهداشت درباره آسیب‌های وارده به مجموعه «توفیق دارو» گفت: «تا‌سفانه سه موشک به‌صورت مستقیم به توفیق دارو اصابت کرده و این شرکت از چرخه تولید خارج شده است. دشمن می‌تواند ساختمان شرکت‌های دارویی را تخریب کند، اما دانش این شرکت‌ها از بین نمی‌رود. دوستان تلاش می‌کنند محصولات تولیدی شرکت توفیق دارو را در یک مکان دیگر تولید کنند». امجدوارم این محصولات به‌سرعت به چرخه تولید بازگردد». رئیس سازمان غذا و دارو درباره شرکت توفیق دارو گفت: «این شرکت، تولیدکننده مواد اولیه دارو است و دارو تولید نمی‌کند. هیچ‌کدام از محصولات تولیدی این شرکت حتی کاربرده دواگانه ندارد، چه برسد به اینکه کاربرد نظامی داشته باشد. ادعاهایی مطرح است که یک یا دو ماده تولیدی این شرکت می‌تواند در صنعت نظامی استفاده شود، اما به‌طور قطع این‌گونه نیست. هیچ ارتباطی میان مراکز نظامی و شرکت‌های دارویی برقرار نیست».

۱۲ بیمارستان به‌طور کامل تخریب شد

ایرنا، رئیس کل سازمان نظام پزشکی با اشاره به نقش مؤثر و حیاتی کادر بهداشت در درمان در شرایط بحران و حمله به مراکز درمانی گفت: «در این روزها بیش از ۳۰۰ مرکز درمانی، پایگاه اورژانس و بیمارستان هدف تهاجم قرار گرفته و بیش از ۱۲ بیمارستان به‌طور کامل تخریب و از مدار خدمت خارج شده است». محمد رئیس‌زاده در مسال اعتراضی کادر سلامت دانشگاه‌ها و دانشکده‌های علوم پزشکی که در مجتمع بیمارستانی امام خمینی (ره) برگزار شد، ادامه داد: «بیش از ۲۵ نفر از اعضای کادر بهداشت و درمان شامل پزشک، داروساز، پرستار و تکنسین اورژانس در حین ارائه خدمت به شهادت رسیده‌اند که این موضوع نشان‌دهنده حضور فعال این قشر در میدان خدمت و جهاد است».

آسیب جنگ به ۳۰ هزار مددجوی بهزیستی

رئیس سازمان بهزیستی کشور با اشاره به آسیب ۳۰ هزار مددجوی این سازمان در جریان جنگ تحمیلی اخیر، گفت: «نزدیک به سه هزار واحد شغلی مددجویان در جریان حملات آسیب دیده و بخشی از آنها دچار تخریب جدی شده‌اند». جواد حسینی افزود: «بر اثر حملات متجاوزانه آمریکا و رژیم صهیونیستی، دوهزارو ۹۷۰ واحد شغلی مددجویان، چه در قالب خوداشتغالی و چه کارفرمایی، دچار آسیب شده و ۴۴۲ واحد نیز بیش از ۵۰ درصد تخریب شده است». او افزود: «هزارو ۲۷۴ واحد مسکونی آسیب دیده و ۵۲ واحد نیز به‌طور کامل تخریب شده‌اند و در مجموع ۳۰ هزار نفر از مددجویان آسیب دیده‌اند». حسینی گفت: «اکنون پنج هزار مرکز در کشور وجود دارد که به صورت‌های مختلف از مددجویان، کودکان، افراد دارای معلولیت، بیماران اعصاب و روان نگهداری می‌کنند و در جریان جنگ ۲۷ مرکز دچار آسیب شده‌اند. برای پیشگیری از آسیب، بیش از ۱۸۰۰ مرکز جابه‌جا شد و همچنین بیش از ۳۰ هزار نفر در قالب رویکرد خانواده‌محوری، جابه‌جایی و ترحیم به مناطق امن منتقل شده‌اند». براساس اعلام او، برای رسیدگی به مراکز و افراد آسیب‌دیده، کمیته بحران فعال شده است که به‌صورت ویژه وضعیت این افراد را پیگیری می‌کند.